

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης για την εκλογή του Πατρ. Σερβίας

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Συγχαρητήρια επιστολή απέστειλε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος προς τον νεοεκλεγέντα Μακαριώτατο Πατριάρχη Σερβίας κ.κ. Πορφύριο.

“Ευχόμεθα, Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ, ὅπως ἡ ἀνατείλασα Πατριαρχία Ὑμῶν ἢ μακρά, ἀνέφελος, εὐοίωνος, ἀνακαινιζομένη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀνακαινίζουσα δι’ Αὐτοῦ. Ἐδραία βάση καὶ θεμέλιον ἄσειστον τῆς ποιμαντορίας Ὑμῶν ἔσται ἡ προσήλωσις Ὑμῶν εἰς τε τοὺς Θείους καὶ Ἱερούς Κανόνας οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν μαρτυρικῶς καθηγιασμένην πρᾶξιν καὶ παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν διασωζομένην ἐν τοῖς κειμένοις, τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς Ἀρχείοις ἡμῶν. Ἐπ’ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ πορευόμενος, θέλετε μετὰ βεβαιότητος ἐπιτύχει εἰς τό

εἰς ὃ ἐκλήθητε, χάριτι Θεοῦ, ἔργον', αναφέρει μεταξύ άλλων.

Αναλυτικά η Επιστολή:

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Πατριάρχα Σερβίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Πορφύριε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

«Καὶ ἔδωκεν κληῖρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κληῖρος ἐπὶ Πορφύριον, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἔνδεκα Ἀποστόλων» (Πρβλ. Πραξ. 1, 26).

Τὰς πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου σκηνὰς ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἐβιώσαμεν ἐκ νέου καὶ σήμερον, κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, πληροφορηθέντες τὴν ἐπαξίαν ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας θεοπροβλήτου Μακαριότητος εἰς διαδοχὴν τοῦ πρότριτα εἰς Κύριον μεταστάντος ἀοιδίμου Πατριάρχου Εἰρηναίου.

Αἱ ψῆφοι τῶν ἐκλεκτόρων Ὑμῶν ἔφθασαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ Οὗτος διὰ τῆς κληρωτίδος ὠμίλησε στοργικῶς πρὸς τὸν ἀπορφανισθέντα ἱερόν κληῖρον καὶ τὸν περιούσιον λαόν τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Σερβίας. Οὕτω προσετέθη εἷς ἀκόμη πεφιλημένος ἀδελφός εἰς τὴν χορείαν τῶν διαδόχων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Σάββα, Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας, τοῦ λαβόντος τὴν χειροτονίαν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Αὐτοκεφάλου ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Προκατόχου ἡμῶν Μανουήλ ἐν Νικαίᾳ. Σήμερον τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας ἐορτάζει τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κανονικοῦ αὐτῆς προστάτου καὶ ποιμενάρχου. Σήμερον ὑποδέχονται Ὑμᾶς ἡ χαρὰ, ἡ εὐθύνη, οἱ κόποι, αἱ ἀγωνίαι, ὁ ἀγὼν τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, εὕρισκομένης ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τοπικῆς Ὑμῶν Ἐκκλησίας.

Ταῦτα ἐνθυμηθέντες καὶ μνημονεύσαντες μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν, τῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐδοξολογήσαμεν ἔτι ἅπαξ τό προσκυνητόν Ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ περιθάλλοντος τὰ ἀπορφανισθέντα κατὰ πνεῦμα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας καὶ παραμυθοῦντος στοργικῶς τὰς θλίψεις αὐτῶν διὰ ποιμένων ἱκανῶν καὶ γνησίων.

Εὐχόμεθα, Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ, ὅπως ἡ ἀνατεῖλασα Πατριαρχία Ὑμῶν ᾗ μακρὰ, ἀνέφελος, εὐοίωνος, ἀνακαινιζομένη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀνακαινίζουσα δι' Αὐτοῦ. Ἐδραία βᾶσις καὶ θεμέλιον ἄσειστον τῆς ποιμαντορίας Ὑμῶν ἔσται ἡ προσήλωσις Ὑμῶν εἰς τε τοὺς Θεοὺς καὶ Ἱερούς Κανόνας οὐ μὴν

ἀλλά καί εἰς αὐτήν ταύτην τήν μαρτυρικῶς καθηγιασμένην πράξιν καί παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, τήν διασωζομένην ἐν τοῖς κειμένοις, τοῖς ἔργοις καί τοῖς Ἀρχείοις ἡμῶν. Ἐπ’ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ πορευόμενος, θέλετε μετά βεβαιότητος ἐπιτύχει εἰς τό εἰς ὃ ἐκλήθητε, χάριτι Θεοῦ, ἔργον.

Συγχαίρομεν εὐλόγως καί μετ’ ἐλπίδος συναγαλλόμεθα Ὑμῖν ἐκ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς γεννησάσης, ἐκθρεψάσης καί ἐν εὐθύναις ἀεί σκεπούσης ἀδιαστίκτως πάσας τάς ἐκ τοῦ πανιέρου σώματος αὐτῆς γεννηθείσας τοπικάς Ἐκκλησίας, ἐν αἷς καί ἡ Ὑμετέρα, διά τήν σήμερον γενομένην, χρησταῖς ἐλπίσι, Θεοστήρικτον ἐκλογήν Ὑμῶν.

Κατασπαζόμενοι οὖν φιλήματι ἀγίῳ καί αὔθις τήν Ὑμετέραν ὑπερλίαν ἀγαπητήν καί σεβασμίαν Μακαριότητα, διατελοῦμεν Αὐτῆς ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καί συλλειτουργός.

,βκα΄ Φεβρουαρίου ιη΄

Μακαριώτατε και Αγιώτατε Πατριάρχα Σερβίας, εν Χριστώ τῷ Θεῷ
Λίαν ἀγαπητέ και περιπόθητε ἀδελφέ και συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν
Μετριότητος κύριε Πορφύριε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα
ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

«Καί ἔδωκεν κλήρους αὐτῶν, και ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Πορφύριον, και
συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Αποστόλων» (Προβλ. Πραξ. 1, 26).

Τὰς πλήρεις Πνεύματος Αγίου σκηνάς ἐκ τῶν Πράξεων τῶν
Αποστόλων ἐβιάσαμεν ἐκ νέου και σήμεραν, κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς περι
Τῆς Αγίας και Τερᾶς Συνόδου, πληροφορηθέντες τὴν ἐπαξίαν ἐκλογὴν τῆς
Ὑμετέρας θεοπροβλήτου Μακαριότητος εἰς διαδοχὴν τοῦ πρότερου εἰς
κλήριον μεταστάσαντος ἀοιδίου Πατριάρχου Εἰρηναίου.

Αἱ ψῆφοι τῶν ἐκλεκτῶν Ὑμῶν ἐφθασαν ἐνώπιον Θεοῦ και Οὗτος
διὰ τῆς κληρωτικῆς ἀμίλησε στοργικῶς πρὸς τὸν ἀποφρανισθέντα ἱερὸν
κλήριον και τὸν περιούσιον λαόν τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας
Σερβίας. Οὕτω προστέθη εἰς ἀκόμη περιλημμένος ἀδελφός εἰς τὴν χορείαν
τῶν διαδόχων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας,
τοῦ λαβόντος τὴν χειροτονίαν και τὴν τιμὴν τοῦ Αὐτοκεφάλου ἐκ τῶν
χειρῶν τοῦ Προκατόχου ἡμῶν Μανουήλ ἐν Νουκιά. Σήμερον τὸ πλῆρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας ἐορτάζει τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κανονικοῦ αὐτῆς
προστάτου και ποιμενάρχου. Σήμερον ὑποδέχονται Ὑμᾶς ἡ χαρὰ, ἡ εὐθύνη,
οἱ κόποι, αἱ ἀγωνίαι, ὁ ἀγὼν τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν
Ορθοδόξων, εὐρισκομένης ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τοπικῆς Ὑμῶν Ἐκκλησίας.

Ταῦτα ἐνθυμηθέντες και μνημονεύσαντες μετὰ τῶν περι ἡμᾶς
Ἱερωτάτων Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν, τῶν και ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ
Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν και συλλειτουργῶν, ἐδοξολογήσαμεν ἐτι
ἀπαλὸ τὸ προσκυνητὸν Ὄνομα τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Αγίου
Πνεύματος, τοῦ περιβάλλοντος τὰ ἀποφρανισθέντα κατὰ πνεῦμα τέκνα
τῆς Ἐκκλησίας και παραμυθόντος στοργικῶς τὰς θλίψεις αὐτῶν διὰ
ποιμένων ἱκανῶν και γνησίων.

Εὐχόμεθα, Μακαριώτατε ἄγιε ἀδελφέ, ὅπως ἡ ἀνατείλασα
Πατριαρχία Ὑμῶν ἡ μακρὰ, ἀνέφελος, εὐοίωνος, ἀνακαινιζομένη ὑπὸ τοῦ
Αγίου Πνεύματος και ἀνακαινίζουσα δι' Αὐτοῦ. Ἐδραία βᾶσις και θεμέλιον
ἀσειστον τῆς ποιμαντορίας Ὑμῶν ἔσται ἡ προσήλωσις Ὑμῶν εἰς τε τοὺς
Θεῖους και Ἱεροὺς Κανόνας οὐ μὴν ἀλλὰ και εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν
μαρτυρικῶς καθηγιασμένην πρᾶξιν και παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν
διασωζομένην ἐν τοῖς κειμένοις, τοῖς ἔργοις και τοῖς Ἀρχείοις ἡμῶν. Ἐπ'

αὐτῆς τῆς ὁδοῦ πορευόμενος, θέλετε μετὰ βεβαιότητος ἐπιτύχει εἰς τό εἰς ὃ ἐκλήθητε, χάριτι Θεοῦ, ἔργον.

Συγχαίρομεν εὐλόγως καί μετ' ἐλπίδος συναγαλλόμεθα Ὑμῖν ἐκ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς γεννησάσης, ἐκθρεψάσης καί ἐν εὐθύναις ἀεὶ σκεπούσης ἀδιαστίτως πάσας τὰς ἐκ τοῦ πανίφρου σώματος αὐτῆς γεννηθείσας τοπικὰς Ἐκκλησίας, ἐν αἷς καὶ ἡ Ὑμετέρα, διὰ τὴν σήμερον γενομένην, χρησταῖς ἐλπίσι, Θεοστήροκτον ἐκλογὴν Ὑμῶν.

Κατασπαζόμενοι οὖν φιλήματι ἀγίῳ καὶ αὐθις τὴν Ὑμετέραν ὑπερλίαν ἀγαπητὴν καὶ σεβασμίαν Μακαριότητα, διατελούμεν Αὐτῆς ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ συλλειτουργός.

Ἰβκα' Φεβρουαρίου ιη'

Ἰ. Κωνσταντίνος Ἐπίσκοπος Πάσης Ἑλλάδος